

EVLATLARIMIZI GAYRETLİ YETİŞTİRMELİYİZ

Euzübillahimineşşeytanirracim Bismillahirrahmanirrahim

el-Hamdülillahi rabbil âlemîn Vessalatü vesselamü alâ seyyidina Muhammed'in ve alâ âlihî ve sahibihî ecmain ve men tebihu bi ihsânin ila yevmin din.

Emma Ba'd

Fe kâle ennebiyyü sallallahu aleyhi ve sellem

كُلُّ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، حَتَّى يُعْرَبَ عَنْهُ
لِسَانُهُ. فَأَبَوَاهُ يَهُودَانِهِ، أَوْ يَنْصِرَانِهِ، أَوْ يُمَجَّسَانِهِ

Peygamberimiz efendimiz Muhammed'i Mustafâ *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri şu okumuş olduğum hadîs-i şerîfte buyuruyor ki: "Dünyaya gelen, doğan her çocuk fıtrat üzere doğar." Allah'ın yarattığı tabii hal üzere dünyaya gelir. Allah için onun suçu, günahı yoktur. Temiz, pak, masum bir yavrudur.

Hattâ yu'ribe anhu lisânuhû. Kendisinin dili meramını anlatacak bir duruma gelinceye kadar böyle devam eder.

Fe-ebevâhu yühevvidânihî. Sonra onu annesi babası hangi dindeyse yahudiyse mesela, o çocukçağızı yahudileştirir. Fıtrat-ı asliyesinden çıkartır. Doğduğu temiz halden döndürür yahudi yapar.

ev-yünessırânihî. Yahut da onu nasranî yapar. Hıristiyan yapar. Babası anası.

ev-yümeccisânihî. Yahut da mecusî yapar.

Mecusî, İran'ın ateşe tapma dinine mensup olanlar. Bir iyilik tanrısı, bir kötülük tanrısı. Bir Yezdan bir Ahrimen düşünmüşler. Onlar güya birbirleriyle mücadele ediyormuş. Nurla zulmetin mücadelesiymiş. Gece gündüz, ışık karanlık güneş ve ay böyle saçma bir batıl din.

Şimdi çocuk aslen temiz olarak doğuyor. Tertemiz doğuyor. Annesi babası onu kendisine benzetiyor. Kendisi bir şeye benzese, o zaman neyse ne. Fakat annesi babası onu artık bir noktaya getiriyor. Bu da büluğa erin-

ceye kadar sürecektir. Bülüğe erdikten sonrada, aklı başına geldikten sonra da o çocuk kendisi gerçeği bulmak zorunda.

Herkes Allahu Teâlâ hazretlerinin hak yolunu, doğru inancı, Allah'ın varlığını birliğini kavramakla vazifelidir. O da kendisi doğru yolu arayıp bulması lazım. Ama annesi ve babası kendisini örfle adetle küçükkenden beri öyle yetiştirdiği için, bir kere kendisinin yanlış yolda olduğunu farkında olmuyor çocuk. Yolu doğru mu yanlış mı? Bir, onun farkında olmuyor. İkincisi, bir yerden kıyıdan köşeden kulağına senin yolun yanlış, doğrusu budur diye söylense. Alışmış olduğu âdetleri, yolları, yaşayışı, çevreyi bırakıp gelmesi zor oluyor. O büyük bir kahramanlık. O zor bir iş. Onun için olduğu halde kalıyor. Yolunun yanlışlığını da biliyor.

Bizim kardeşimizin yanına yanaşmış birisi. Sen nesin demiş? Elhamdülillah müslümanım demiş. Ondan sonra biraz dinle ilgili sorular sormuş. O kardeşimiz de ona cevap vermiş. Ama ben sana Müslümanlığı burada otobüs durağında şöyle bir merhabanın arkasından tam olarak anlatamam gel bakalım

benimle, demiş. Bir yere kadar gidelim, demiş. Geldi, diyor. Demek ki bir merak var. Demek ki güzel bir tarzda anlatabilsek, anlayabilecek. Ama hocam bizim dilimiz kâfi gelmiyor anlatmaya, diyor.

Ben ona Avustralyalı bir müslüman bulacağım, diyor. Onlar çünkü birbirlerine iki üç kelime söylüyorlar, diyor. Birbirlerinin hallerini bildikleri için daha iyi tesir ediyorlar, diyor.

Allahu Teâlâ hazretleri bizim elimizle, bizim dilimizle, bizim çalışmamızla bir kimseyi doğru yola çektirtirse, müslüman ederse. Onun ömür boyu yaptığı bütün sevaplı işlerin bir kopyası da bize verilir. Namaz kılmış. Sana da o sevabın bir misli gelir. Oruç tutmuş. Sana da bir misli gelir. Din bakımından en kârlı iş birisini doğru yola, Hak yola, İslâm'a çekmektir.

Sudanlı bir kardeşimiz geldi buraya geçen gün. Bir kaç defa namaz kıldı. Biz yokken de bir akşam namazını kıldırılmış. Sesi de güzelmiş, kıraati de hoşmuş. Cemaat, kardeşlerimiz beğenmişler. Kaç sene Mekke'de kalmış,

bilmem ne kadar Medine'de kalmış. Orada okumuş. Sudan'da medresede okumuş. Hindistan'a, Pakistan'a gelmiş. Orada Hanefî fıkhını senelerce okumuş. Arapça konuştuğu zaman ağzından tereyağ damlıyor gibi, kaymak akıyor, bal akıyormuş gibi gayet güzel konuşuyor. Kafa yapısı da güzel.

Bizimle misafirliğe gitti bir yere. Oruçlu, kenarda duruyor. "Sen sevapların hepsini alıp götürmek istiyorsun galiba." dedim. Memleketini terk etmiş. Allah'ın dinini yaymak için bir başka yere gitmiş. Mübarek üç aylarda. Ondan sonra oruç tutuyor, ibadet yapıyor. Çok sevap kazanıyor.

Onun için Allahu Teâlâ hazretleri bize de bir gayret versin. İnsanların çoğu elinde bulunan nimetlerin kadrini kıymetini bilmezler. Bu elde bulunduğu halde kıymeti bilinmeyen nimetlerden bir tanesi boş zamandır. *Ferağ* dediğimiz Arapça. Boş zamandır.

Boş zamanın var mı? Sürü sepet. Sabah-tan akşama. Nasıl değerlendiriyorsun? Yan gelip yatıyorum, çamura batıyorum. Olmaz. Bir kitap oku, bir çalışma yap. Bir düzenli ol.

Bir masan olsun. Bir defterin olsun. Bir fişlemen olsun. Bir metodun olsun. Bir planın olsun. Bak insanlar planlarla nasıl geliştiriyorlar ülkelerini. Nasıl güzelleştiriyorlar.

a. Planlı Çalışmak

Geçenlerde bir cadde gösterdiler. Hep burada eski eski evler vardı. Yıktılar, geniş cadde yaptılar filan. Planlı programlı. Ne su kesiliyor. Ne elektrik kesiliyor. Her şey muntazam. Suyun kıt olduğu bir yer olmasına rağmen her derenin ağzına bir baraj koymuşlar. Suyu biriktirip ahaliyi susuzluk çekmeden yaşattırıyorlar. Suları harcıyoruz gene yetiyor. Bizim Türkiye'mizde düşünelim, suları yetiremiyoruz. İki gün kesilir, üç gün kesilir. Çamurlu akar. Depo dolar. Boru tıkanır.

Planlı çalışmak İslâm için, İslâm'ın gelişmesi için çok önemli. Eğer biz bu kafayla çalışırsak plansız çalışırsak, programsız olursak, gelişmezsek olmaz. En aşağıda kalırız. Mutlaka bu çağa, bu şartlara, hasımlarımızın, rakiplerimizin, yarış yaptığımız insanların kondüsyonuna erişmemiz ve onu geçmemiz lazım.

Alem çocuklarını yahudiye yahudi yapıyor. Hıristiyansa hıristiyan yapıyor. Mecusîye mecusî yapıyor. Müslümanlar hadi bakalım. Sen de kendi çocuğunu müslüman senin gibi müslüman yetiştir. Ekseriye buradan şikayet oluyor. Kendi çocuğumuz bizim yolumuza gelmiyor diye. Hasım oluyor diye. On sekiz yaşında selahiyet elde ediyorlar. İstedğini yapıyorlar filan diye.

On sekiz yaşına kadar gönlünü çelip müslüman yetiştirebilersen yetiştiriyorsun. Ondan sonra çocuk bir hürriyetini kaptı mı. Gemi azıya almış at gibi. İstedığı yere koşar. O zaman onu dizginini çeksen de azı dişine aldı mı at dizginin gemini. Böyle ağzını çektiği zaman yanağı acımaz. Ağzının kenarı acımadığı için koşar artık istediği tarafa. O hale geliyor.

Bize de Allah evlatlatlarımızı kendisinin sevdiği kul olarak yetiştirmeyi nasip etsin. En önemli iş. Bizim namımızı onlar sürdürecekler. En önemli iş evladımızın bizim gibi olması. Bizim gibi ne kelime? Bizden iyi olması. Bizden üstün olmalı. Bizden ileri olmalı. Bizden daha mükemmel olmalı. Daha mütteki

olmalı. Daha çok sevap kazanan bir insan olmalı. Rabbimiz nasip eylesin cümlemize.

كُلُوا جَمِيعًا، وَلَا تَفَرَّقُوا، فَإِنَّ الْبَرَكَاتِ مَعَ الْجَمَاعَةِ

b. Bereket Cemaattedir

İbni Mâce'den bir hadis-i şerif.

“Topluca yiyin. Ayrılmayın. Çünkü bereket cemaattedir.” buyurmuş Peygamber Efendimiz. Bir araya geldi mi cemaatin çok hayrı bereketi vardır. Bir başka hadîs-i şerîfte de.

الْجَمَاعَةُ رَحْمَةٌ، وَالْفُرْقَةُ عَذَابٌ

Toplanmak bir araya gelmek Allah'ın rahmetinin inmesine vesiledir. Allah'ın bir rahmetidir. Ayrılık, tefrika da azaptır, felakettir, musibettir diye bildiriliyor.

كُلُّ الذُّنُوبِ يُؤَخَّرُ اللهُ مَا شَاءَ مِنْهَا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ، إِلَّا عُقُوقَ الْوَالِدَيْنِ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُعَجِّلُهُ
لِصَاحِبِهِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا قَبْلَ الْمَمَاتِ

Her günahı Allahu Teâlâ hazretleri dilerse dilediği kadar, kıyamete kadar cezasını

vermeyi tehir eder. Kiři bir günah işlemiş ama hemen cezasını vermez. Dileđine göre tehir eder. Belki tevbe edecek. Bir fırsat veriyor tevbe etmesi için. Böyle bir zaman sonra. Birden başına taş yağmaz yani günahı işleyen kimsenin. Ama bir günah var bundan müstesna. Anne babaya asi gelmek, onlara karşı çıkmak.

Ukka'l-vlideyni. Anne babaya diklenmek, karřı gelmek.

Fe-inne'llahe y'accilh li-sbih f'l-hayti kable'l-memti. Allah bunun cezasını ölmeden evvel o kimseye tattırır. Anasına babasına asi olan kimseye onun cezasını daha hayattında tattırır. hirete bırakmaz. Anne babaya karşı gelmenin cezası büyüktür. Çok büyüktür.

c. Dünyada Bir Yolcu Gibi Ol

Allahu Teâlâ hazretleri sağsa annelerimize babalarımıza olanca hürmeti göstermeyi nasip etsin. Biz babalara da evlat sahiplerine de evlatlarının mut, sevgili, saygılı, kendisine hizmet eden, kendisini memnun eden evlatlara sahip olmayı nasip eylesin.

كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ» وَكَانَ
ابْنُ عُمَرَ، يَقُولُ: «إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ،
وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ
لِمَرَضِكَ، وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ

İbni Ömer *radiyallahu anhumadan* rivayet edilmiş ki Peygamber Efendimiz ona şöyle buyurmuş.

Kün fi'd-dünyâ ke-enneke ğarîbün. Sen bu dünyada yaşarken sanki bir yolcuymuşsun, diyâr-ı gurbetteymişsin de, asıl vatanından ayrı kalmışsın da, oraya varacak bir yolcuymuşsun gibi, garip gibi diyâr-ı gurbet ehli gibi say kendini. Burası senin asıl yerin değil. Buradan kalkıp öbür tarafa gideceksin. Asıl oranın özlemini çek.

Ev-'âbiru sebilin. Yahut bir yerden bir yere giden yolcu gibi say kendini. Böyle buyurmuş Peygamber Efendimiz. Devamında İbni Ömer bu hadisi rivayet ettikten sonra şöyle dermiş:

İzâ emseyte fe- lâ tenteziri's-sabâha. Akşama girdin mi sabahı gözleme. Sabaha çıkacağını umma. Belki o gece öleceksin. Sabaha hiç hevesleme.

İzâ asbahte fe-lâ tenteziri'l-mesâe. "Sabaha çıktın mı da akşama ulaşıyorum." diye düşünme. "Bugün ölürüm." diye düşün.

Ve-huz min sıhhatike li-maradike. Sıhhatinden hastalığın için fırsat, ganimet al. Yani sıhhatliyken ibadet et. Hastalığına hazırlan. Ve sıhhatli olduğun zaman bir gün gelip hasta olacağını düşün. O zamanları boşa geçirme.

Ve-min hayâtike li-mevtike. Ve yaşamından da şu sürdüğün hayattan da ölümün için ölümden sonrası için tedbirini çıkart, fırsatını al. Ve yapman gereken şeyleri yap.

Bu hadîs-i şerîfe bakılırsa tabi müslümanın hiç bu dünyaya şöyle sevgi nazarıyla bakmaması daima ciddi boynu bükük ahireti düşünmesi. Harıl harıl ölümden sonrası için hazırlanması, çalışması gerekiyor. Bize son derece yabancı bir hâlet-i rûhiye. Biz de hiç o havada değiliz. Gezmede, tozmada, piknikte, eğlencedeyiz.

Allahu Teâlâ hazretleri edepli kul eylesin. Cahil, gafil, bön, anlayışsız, edepsiz olmaktan cümlemizi korusun. Öylelerden de korusun. Ârif kimselerle dost eylesin. Cennetiyle cemaliyle müşerref eylesin.

Fâtiha-ı Şerîfe, meal besmele.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
AVUSTRALYA

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

